

Skatteministeriet

17. maj 2021
J.nr. 2020 - 3979

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 89 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven (Implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 20 af 28. april 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Det fremgår af de ændringsforslag, som er sendt i høring, jf. svar på spørgsmål 12, at: ”Ved vurderingen af, om de immaterielle aktiver i det væsentligste er foranlediget af datterselskabets egen forsknings- og udviklingsaktivitet, er det den relative værdiskabelse og ikke de afholdte omkostninger hertil, der er afgørende”. Vil ministeren redegøre for, hvorfor det er den relative værdiskabelse og ikke de afholdte omkostninger, der anvendes som målestok, og hvordan relativ værdiskabelse defineres? Dernæst bedes ministeren fremlægge tre regneeksempler 1) en høj relativ værdiskabelse men lave afholdte omkostninger 2) en lav relativ værdiskabelse men høje afholdte omkostninger og 3) stort set balance mellem relativ værdiskabelse og afholdte omkostninger, og de skattemæssige virkninger ved de tre eksempler. Endeligt bedes det klargjort, hvordan de tre modeller spiller sammen med skattemæssige fradrag fra Danmark for omkostningerne.

Svar

Når det er den relative værdiskabelse og ikke de afholdte omkostninger dertil, der skal lægges vægt på, så skyldes det, at det er en mere robust og retvisende metode til at opgøre værdiskabelsen ved udvikling af immaterielle aktiver.

Ved den relative værdiskabelse forstås værdien af de relevante funktioner og aktiviteter, som har været forbundet med udviklingen af det immaterielle aktiv. Ved opgørelsen af denne værdiskabelse vil der kunne henses til almindelige transfer pricing-principper.

Der vurderes ikke meningsfuldt at opstille tre regneeksempler, der viser betydningen af disse regler. Men for at eksemplificere betydningen kan der tages udgangspunkt i en medicinalvirksomhed, der har ansat et antal højt specialiserede forskere til at udvikle et nyt medikament. Såfremt udviklingsprojektet lykkes, vil værdien af det udviklede medikament langt overstige de omkostninger, der har været forbundet med udviklingen heraf, i form af lønomkostninger til forskerne og andre udgifter som husleje, udstyr og materialer.

Inden medikamentet vil kunne opnå de relevante myndighedsgodkendelser med henblik på efterfølgende produktion og markedsføring, vil andre funktioner indgå i (videre)udviklingen af medikamentet, fx i forbindelse med test af medikamentet. Disse funktioner og aktiviteter vil dog ikke nødvendigvis vil være lige så værdifulde og unikke i relation til den værdi, som medikamentet har for virksomheden, selv om denne del af udviklingen også kan være forbundet med meget væsentlige omkostninger.

I relation til eventuelle fradrag i Danmark bemærkes det, at hvis der i væsentligt omfang er gennemført udviklingsaktiviteter i det danske moderselskab eller i andre danske koncernselskaber, vil dette pege i retning af, at immaterielle aktiver ejet af et udenlandsk datterselskab ikke vil kunne anses for ”i det væsentligste ... foranlediget af datterselskabets egen forsknings- og udviklingsaktivitet”.